

God houdt van feest: loofhuttenfeest

1. Bijbel

Leviticus 23:33-44

³³De HEERE sprak tot Mozes: ³⁴Spreek tot de Israëlieten en zeg: Vanaf de vijftiende dag van deze zevende maand is het zeven dagen *lang* Loofhuttenfeest voor de HEERE. ³⁵Op de eerste dag is er een heilige samenkomst. Geen enkel dienstwerk mag u doen. ³⁶Zeven dagen *lang* moet u de HEERE vuuroffers aanbieden. Op de achtste dag moet u een heilige samenkomst houden en de HEERE een vuuroffer aanbieden. Het is een bijzondere samenkomst. U mag geen enkel dienstwerk doen. ³⁷Dit zijn de feestdagen van de HEERE, die u moet uitroepen als heilige samenkomsten om een vuuroffer voor de HEERE aan te bieden: brandoffer en graanoffer, slachtoffer en plengoffers, al naargelang het voorschrift voor die bepaalde dag, ³⁸naast de *offers op de sabbatten* van de HEERE, naast uw geschenken, naast al uw gelofteoffers en naast al uw vrijwillige gaven, die u aan de HEERE geeft. ³⁹Maar vanaf de vijftiende dag van de zevende maand, wanneer u de opbrengst van het land ingezameld hebt, moet u het feest van de HEERE zeven dagen *lang* vieren. Op de eerste dag is het rustdag en op de achtste dag is het rustdag. ⁴⁰Op de eerste dag moet u voor uzelf vruchten van sierlijke bomen, takken van palmbomen, takken van loofbomen en van beekwilgen nemen, en u moet zich zeven dagen *lang* voor het aangezicht van de HEERE, uw God, verblijden. ⁴¹Dat feest voor de HEERE moet u per jaar zeven dagen *lang* vieren. Het is een eeuwige verordening, *al* uw generaties door. In de zevende maand moet u het vieren. ⁴²Zeven dagen moet u in de loofhutten wonen. Alle ingezetenen van Israël moeten in loofhutten wonen, ⁴³zodat de generaties na u weten dat Ik de Israëlieten in loofhutten liet wonen, toen Ik hen uit het land Egypte geleid heb. Ik ben de HEERE, uw God. ⁴⁴Zo maakte Mozes de feestdagen van de HEERE aan de Israëlieten bekend.

Exodus 23:16b

En het Feest van de inzameling, aan het einde van het jaar, wanneer u *de vruchten* van uw werk van het veld ingezameld hebt.

Johannes 1:14

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

‘heeft Zijn tent opgezet’.

Schriftwoordvertaling zegt in Johannes 1:14 En het Woord werd vlees en woont in een tent onder ons. En Wij slaan Zijn heerlijkheid gade, een heerlijkheid als van een enigverwekte bij Vader, vol van genade en van waarheid.

Zacharia 14:16-17

Het zal geschieden dat al de overgeblevenen van alle heidenvolken die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, van jaar tot jaar zullen opgaan om zich neer te buigen voor de Koning, de HEERE van de legermachten, en om het Loofhuttenfeest te vieren. ¹⁷Het zal geschieden dat er geen regen zal vallen op hem die uit de geslachten van de aarde niet zal opgaan naar Jeruzalem om zich voor de Koning, de HEERE van de legermachten, neer te buigen.

Jakobus 5:7-9

Wees daarom geduldig, broeders, tot de komst van de Heere. Zie, de landbouwer verwacht de kostbare vrucht van het land, en heeft daarbij geduld, totdat het de vroege en late regen zal hebben ontvangen. U moet ook geduldig zijn en uw hart versterken, want de komst van de Heere is nabij. Zucht niet tegen elkaar, broeders, opdat u niet veroordeeld wordt. Zie, de Rechter staat voor de deur.

Waterceremonie op de 1^e en 8^e dag van het loofhuttenfeest:

Habakuk 2:14

Want de aarde zal vol worden met de kennis van de heerlijkheid van de HEERE, zoals het water *de bodem van de zee* bedekt.

Jesaja 12:3

U zult met vreugde water scheppen uit de bronnen van het heil.

2 Petrus 3:13-16

Nieuwe hemelen en een nieuwe aarde

¹¹Als deze dingen dus allemaal vergaan, hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; ¹²u, die de komst van de dag van God verwacht en *daarnaar* verlangt, *de dag* waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten. ¹³**Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.** ¹⁴Daarom, geliefden, terwijl u deze dingen verwacht, beijver u om onbevlekt en smetteloos door Hem bevonden te worden in vrede ¹⁵en beschouw het geduld van onze Heere als zaligheid; zoals ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid die hem gegeven is, u geschreven heeft,

¹⁶zoals ook in alle brieven, wanneer hij deze dingen ter sprake brengt. Daaronder zijn sommige zaken die moeilijk te begrijpen zijn, die de onkundige en onstandvastige mensen verdraaien, tot hun eigen verderf, net als de andere Schriften.

Johannes 7

1. Jezus tijd was nog niet gekomen

Joh.7:6 Jezus dan zeide tot hen: Mijn tijd is nog niet gekomen,

2. Jezus ging in het verborgene

Joh.7:10 Maar toen zijn broeders opgegaan waren naar het feest, toen ging Hij zelf ook op, niet openlijk, maar als in het verborgen.

3. Men vraagt zich af wie Jezus is

Vers 11 en 12

In vers 11 vragen ze zich af waar hij is; in vers 12 spreken ze over Hem en zeggen ze o.a. dat hij het volk

verleid; in vers 15 zijn ze verbaasd over Zijn onderricht; in vers 26 weten ze het niet meer en zeggen ze: "Zou dit waarlijk de Christus zijn"? ect.

Vers 40-42 wie is deze Jezus toch?

4. Jezus wil ons onderwijzen

Joh.7:14 Doch toen het feest reeds op de helft was, ging Jezus op naar de tempel en leerde.

5. Jezus is het ware water en is de gezondene en het licht van de wereld (8:12)

Joh.7:37-39 En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.

Nu moeten we dit gedeelte lezen met het volgende in ons achterhoofd. De manier waarop het loofhuttenfeest werd gevierd in de dagen van Jezus was als volgt. Wat de priesters deden was, dat ze op de eerste en de laatste dag van het feest met een gouden pot, water haalden uit de badwater van Siloam. Dat was een waterreservoir in Jeruzalem. Dat water nam men mee naar de tempel en goot dit uit op het altaar. Dit werd gedaan onder begeleiding van trompetgeschal en het uitroepen van Jesaja 12:3: "Dan zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen des heils". Voor de joden van die tijd was het symbolisch voor de uitstorting van de Heilige Geest, wanneer de Messias zou komen. Naar aanleiding van deze gebeurtenis op de laatste dag van het feest stond Jezus op en zei de woorden die we hebben gelezen. Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Daarmee gaf Jezus aan dat Hij de ware Siloam, de bron van leven was. Hij was degene die de diepste dorst van een mensenhart kan lessen. Al die mooie rituelen en tradities waren allen maar een afschaduw van Hem, de ware bron. De Messias was daar in hun midden.

From biblestudytools:

It was to Siloam that the Levite was sent with the golden pitcher on the "last and great day of the feast" of Tabernacles; it was from Siloam that he brought the water which was then poured over the sacrifice, in memory of the water from the rock of Rephidim; and it was to this Siloam water that the Lord pointed when he stood in the temple on that day and cried, "If any man thirst let him come unto me and drink." The Lord sent the blind man to wash,

not in , as our version has it, but at (eis), the pool of siloam; for it was the clay from his eyes that was to be washed off.¹

Het verlichten van de tempel.

Aan het einde van de dag verzamelden de aanbidders zich in de hof van de vrouwen waar een ceremonie werd gehouden waarbij de tempel verlicht werd. Dit ging gepaard met een fakkeldans. Deze ceremonie was ook een aanvulling op het feest, en is er pas later aan toegevoegd. Voor de joden symboliseerde het verlichten van de tempel de komst van het licht door de Shekina-Glorie, die de tempel van Salomo verlichtte bij de inwijding tijdens het Loofhuttenfeest (1 Kon. 8:1-11). Het verwees ook naar “het grote licht” dat naar de mensen zou komen die in duisternis wandelden en woonden, in het land van de schaduw des doods (Jes. 9:2). Volgens joodse overleveringen verschenen de wolk- en de vuurkolom het eerst aan Israël op de 15e van de 7e maand, de maand Tishri, de dag waarop het Loofhuttenfeest begon. De 24 afdelingen van de priesters waren deze dagen betrokken bij dit feestgebeuren. Zonder twijfel zijn de palmtakken en de 24 oudsten die we zien in Openbaringen ook een verwijzing naar dit feest (Openb. 4:4; 5:8- 10; 7:9-10). Dus, tijdens dit feest werd Jeruzalem, de stad op een berg, door het verlichten van de tempel, een stad die licht uitstraalde (Matth. 5:14-16). Nadat Jezus in de tempel onderwezen had op de laatste dag van het feest, ging Jezus naar de Olijfberg (Joh. 8:1). Vroeg in de morgen ging Hij weer terug naar de tempel en onderwees opnieuw. Met het verlichten van de tempel nog vers in het geheugen, sprak Jezus over het feit dat Hij **het licht der wereld** is.

¹ <https://www.biblestudytools.com/dictionary/siloam/>